

Sárközi Fruzsina

Sárközi Fruzsina vagyok. A Paksi Atomerőműben dolgozom közbeszerzőként, és mellette a női focival foglalkozom. Tulajdonképpen azt csinálom, amire gyerekkorom óta vágytam. Hogy idáig eljutottam, nagyrészt köszönhető iskolámnak, a Vak Bottyán Gimnáziumnak. Amellett, hogy elültették bennem a tudásvágyat, életre szóló barátságokat kötöttem. Az osztályunk még ma is egy összetartó közösséget alkot, és valahányszor találkozunk, úgy vesszük fel a fonalat, mintha még mindig gimnazisták lennénk. **Tanáraim napról napra**

kellő felkészültséggel és elhivatottsággal adták át tudásukat. Egyaránt fordulhattunk hozzájuk a tanulmányokkal kapcsolatos és az azon kívüli problémáinkkal. Mikor nem kötelességeink teljesítésével töltöttük időnket, családi hangulatban, jó kedélyűen teltek napjaink, ugyanis tanáraink „humorban nem ismertek tréfát”.